

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224203229
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224203229.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XXX/XX, zastúpená: AK Petrovič, s.r.o., so sídlom v Trnave, Kollárova 566/32, IČO: 549 806 82 a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., H. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2025, č.k. 9P/137/2024-75, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku II. a závislom výroku III. o trovách konania z r u š u j e a v rozsahu zrušenia sa v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX (výrok I.), zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú (výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok III.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods. 2,4,5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 77, § 78 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“), § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C. m. p.“), keď vykonaným dokazovaním zistil, že Mestský súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 zvýšil s účinnosťou od 09.09.2022 vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a zročné výživné za obdobie od 09.09.2022 do 30.11.2023 v sume 1 470 eur povolil otcovi splácať po 60 eur mesačne, spolu s bežným výživným, od 01.12.2023, pod stratou výhody splátok?
file_0.png

file_1.wmf

file_2.png

file_3.wmf

ozsudok v časti úpravy výživného nadobudol právoplatnosť dňa 24.05.2024. Konštatoval, že v čase tejto poslednej úpravy výživného maloletá A. nastúpila v školskom roku 2023/2024 na prvý stupeň základnej školy ZŠ G. C. A. D., jej priemerné mesačné odôvodnené výdavky boli cca 390 eur (pomerná časť výdavku na bývanie 125 eur, strava 90 eur, doprava 15 eur, hygiena/drogéria 20 eur, obedy 16 eur, školský klub 40 eur, triedny fond na celý rok 4,20 eur, angličtina 1,80 eur, výtvarná 2,60 eur, tanečná 21 eur, fond ZRŠ 3,30 eur, čip 3 eur ročne, školské potreby 5 eur mesačne, školské výlety 2,50 eur, zubár

10 eur, lieky 3,30 eur, oblečenie a obuv cca 30 eur mesačne) s pripočítaním nákladov na mimoriadne výdavky (napr. školská taška 49,90 eur a nákup školskej výbavy), ako aj na ďalšie bežne predpokladané výdavky (športové a kultúrne potreby a pod.). V čase poslednej zmeny rozhodnutia ohľadne výživného na maloletú (november 2023) súd prihladal aj na zvýšené výdavky dieťaťa spojené s nástupom do 1. ročníka základnej školy a jej zdravotným stavom o cca 128,70 eur mesačne (obedy 16 eur, doprava 15 eur, školský klub 40 eur, triedny fond 4,2 eur, angličtina 1,80 eur, výtvarná 2,6 eur, tanečná 21 eur, fond ZRPŠ 3,30 eur, čip 3 eur ročne, školské potreby 5 eur mesačne, školské výlety 2,50 eur, zubár 10 eur, lieky 3,30 eur s tým, že k tomu treba pripočítať náklady na mimoriadne výdavky (napr. školská taška 49,90 eur a nákup školskej výbavy). V označenom rozhodnutí súd zvýšil výživné otca zo sumy 100 eur na 200 eur mesačne, pri súčasnom zohľadnení nárastu výdavkov dieťaťa, zvýšenia príjmu otca o cca 500 eur a matky o cca 198 eur, ale aj nárastu osobnej starostlivosti matky o maloletú v súvislosti s plnením si školských povinností dieťaťa (každodenné učenie sa s maloletou). Dokazovaním ďalej zistil, že matka maloletej bola v čase ostatného rozhodovania súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej (november 2023) nezamestnaná, od 15.11.2023 nastúpila na skrátený pracovný úväzok v obchodnom reťazci D. ako dokladač tovaru a pokladník s dohodnutým platom 550 eur brutto (cca 459 eur netto mesačne), má ukončené vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa (prírodovedeckú fakultu), hovorí aktívne rusky, pasívne anglicky. Rekvalifikovala sa na kurze opatrovania dištančnou formou, ktorá ju oprávňuje pracovať ako opatrovatelka aj v zahraničí a opatrovať aj ťažko chorých, nevlastnila žiadne nehnuteľnosti ani majetok väčšej hodnoty. Od 01.01.2023 poberala rodinné prídavky na maloletú vo výške 60 eur mesačne, mala výdavky na bývanie vo výške 125 eur mesačne a cestovné 38,60 eur mesačne. Náklady na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej nekryté výživným od otca a rodinnými prídavkami, ako aj bežné náklady na uspokojovanie odôvodnených potrieb jej podľa vlastných vyjadrení hradili jej rodičia. Otec maloletej v čase ostatného rozhodovania súdu (november 2023) žil vo svojom 7 izbovom rodinnom dome spolu so svojou matkou, obýval vrchné poschodie pozostávajúce z 3,5 izieb a príslušenstva, v súvislosti s bývaním mal spojené výdavky vo výške 230 eur mesačne, pracoval ako stály dohľad v kasíne a dosahoval priemerný mesačný netto príjem vo výške 1 200 eur (z lustrácie o zárobku otca maloletej v Sociálnej poisťovni súd zistil, že od 01/2023 do 09/2023 bol jeho vymeriavací základ od zamestnávateľa I. J. K. K. vo výške od 1 417,03 do 1 689,26 eur). Výživné platil vo výške 160 eur mesačne (bežné výživné 100 eur + zameškané 60 eur), podľa jeho vyjadrení na maloletú vynakladal finančné prostriedky vo výške 400 eur mesačne (160 eur výživné, 120 eur cestovné, 120 eur hračky). Mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť na syna C. vo výške 66,39 eur mesačne (syn bol študentom druhého ročníka denného štúdia PF Trnavskej univerzity). V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb mal spojené výdavky vo výške cca 603 eur mesačne (odplata za wifi 15,60 eur, splátka úveru 155,50 eur, poplatok za plyn 177 eur, odplata za elektrinu 41 eur, telefónny paušál 60 eur, výživné na C. C. 66,39 eur, cestovné na maloletú A. 120 eur, poistenie nehnuteľnosti 17,55 eur mesačne, poplatok za smeti 59,13 eur ročne, t.j. 4,42 eur mesačne, domová daň 143,41 eur ročne, t.j. 11,95 eur mesačne). Otec trpí ochorením diabetes od roku 2006, ktorý zdravotný stav si vyžaduje permanentnú liečbu.

3. Súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú (platiaceho v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.05.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787) do podania návrhu otca o zníženie výživného (dňa 26.09.2024) uplynuli iba 4 mesiace a do podania návrhu matky o zvýšenie výživného od právoplatnosti rozhodnutia o výživnom uplynulo iba 9 mesiacov. Od toho času síce došlo k určitým zmenám, ktoré však vo svojom súhrne neodôvodňujú zmenu výšky výživného na maloleté dieťa, ktoré bolo určené na 200 eur mesačne. Matka nezmenila zamestnávateľa, je stále zamestnaná v obchodnom reťazci D. ako dokladač tovaru a pokladník na skrátený úväzok, od poslednej úpravy výživného sa jej zvýšila mzda o cca 100 eur mesačne, aktuálne má priemerný mesačný príjem 550 eur, v čase poslednej úpravy výživného mala príjem cca 459 eur netto mesačne, má ukončené vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa (prírodovedeckú fakultu), hovorí aktívne rusky, pasívne anglicky, nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani majetok väčšej hodnoty, poberá rodinné prídavky na maloletú vo výške 60 eur mesačne a daňový bonus, ktorý od 01.01.2025 je vo výške 100 eur. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb mala výdavky na bývanie vo výške 125 eur mesačne, cestovné 38,60 eur mesačne a jej majetkové pomery sa nezmenili. Maloleté dieťa si rovnako ako v čase posledného rozhodnutia aj teraz plní povinnú školskú dochádzku (prvý stupeň základnej školy G. C. A. D.), jeho priemerné mesačné odôvodnené výdavky sú porovnateľné ako v čase poslednej úpravy (cca 390 eur), zvýšenie výdavkov v sume 400 eur polročne je spojené so štúdiom cudzieho jazyka za program, ktorý vedie ZŠ G. C. A. D., kam matka maloletú prihlásila. Tento nový výdavok maloletej súd prvej inštancie nemohol posúdiť ako odôvodnený, resp. oprávnený, nakoľko nie je nákladom nevyhnutným. Ostatné mesačné náklady na maloleté dieťa sa od času pôvodného rozhodnutia podstatne nezmenili.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa tento nemohol stotožniť ani s dôvodmi pre ktoré by mala byť znížená vyživovacia povinnosť otca, v dôsledku zmeny jeho zamestnania od 02/2024 a poklesu jeho príjmu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787, podľa ktorého „pokles príjmu otca v dôsledku zmeny zamestnania bez ďalšieho nezakladá nárok otca na zníženie rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu a ak sa otec vzdal lepšie ohodnoteného zamestnania, je nutné aby preukázal, že k takejto zmene došlo skutočne z dôležitých dôvodov a nepostačia len jeho ničím nepodložené tvrdenia“. Aj keď na strane otca došlo k zmene pomerov v jeho príjme v aktuálnej výške okolo 700 eur v spoločnosti L. & H. M. L., K.. K., uvedené nezakladá dôvod na zníženie výživného na maloletú A.. O to skôr, že otcovi zanikla v auguste 2024 vyživovacia povinnosť na syna C. C. vo výške 66,39 eur mesačne, na ktorú skutočnosť súd musel prihliadnúť tak, ako prihliadol aj na nárast v príjme matky za ostatné obdobie vo výške 100 eur mesačne. Otcom namietané zvýšenie poplatku za hypotekárny úver na sumu 204,91 eur je tiež okolnosť, ktorá je pre rozhodnutie o zmene výživného irelevantná. Súd prvej inštancie v rozhodnutí napokon uviedol, že vzájomné námietky rodičov ohľadne potenciality ich príjmov posúdil ako okolnosti, ktoré aktuálne neodôvodňujú zmenu vo výške výživného, nakoľko sa závažnejším spôsobom neprejavujú v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. V danej veci uzavrel, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletej A. vo výške 200 eur je v rozsahu primeranom jej odôvodneným potrebám, ako aj reálnym možnostiam a schopnostiam otca, riadne pracujúceho, s odbornou kvalifikáciou, bez preukázaných zdravotných ťažkostí. Podľa jeho názoru od času pôvodného rozhodnutia nedošlo k zmenám, ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú zmenu výšky výživného na maloleté dieťa (určené na sumu 200 eur mesačne).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka navrhujúc, aby odvolací súd výrok II. rozsudku podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že s účinnosťou od 28.01.2025 zvýši vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. na sumu 280 eur mesačne a zaviazá otca k povinnosti zaplatiť zročné výživné za obdobie od 28.01.2025 do rozhodnutia súdu v mesačných splátkach po 50 eur, spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok. Uviedla, že súhlasí so zamietnutím návrhu otca na zníženie výživného. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že u otca došlo k podstatnej zmene v počte vyživovacích povinností, avšak túto skutočnosť súd zohľadňoval iba v rámci úvah o návrhu otca na zníženie výživného. Naopak, pri jej návrhu ani nevyvodil príslušné percento tabuľkového výživného, ani nevykonal výpočty, a ani s touto skutočnosťou nijako nepracuje. Otec na pojednávaní dňa 28.01.2025 potvrdil, že od septembra 2024 už neplatí výživné na plnoletého syna C., čo v optike tabuľkového výživného znamená, že pri dvoch vyživovacích povinnostiach sa z príjmu otca použilo v prospech výživného na maloletú A. 14%, pri poklese na jednu vyživovaciu povinnosť percentuálny podiel stúpa na 20%, čo je takmer o 1/3- inu viac ako pôvodne. Z odôvodnenia ostatného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, sp.zn. 13CoP/34/2024 vyplýva, že v danom čase súd vychádzal pri výške výživného z dvoch vyživovacích povinností na strane otca. Ak by sa pristupovalo k matematickému výpočtu, bolo by potrebné poznať skutočný príjem otca, resp. mať ustálený jeho potencionalný príjem. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je však podľa matky v tomto smere nepreskúmateľné. Na pojednávaní dňa 28.01.2025 matka tvrdila a preukazovala, že otec je schopný dosahovať príjem minimálne 1 400 eur mesačne (ponuky z portálu G.), pričom otec túto skutočnosť ani nesporeoval. S ohľadom na príjem otca, pri jednej vyživovacej povinnosti predstavuje 20% podiel z príjmu 1 340 eur sumu výživného 268 eur. Vo vzťahu k výdavkom maloletej podľa matky súd dôsledne neporovnal jej súčasné výdavky, vymenoval iba tie, ktoré považoval za primerané pri ostatnom rozhodovaní o výživnom, súčasne nedokazoval, a ani sa o ne v rámci odôvodnenia neopiera? aj v tomto smere je rozhodnutie vo vzťahu k napadnutému výroku II. nepreskúmateľné. Výdavky maloletej sa pritom zmenili a narástli. Pokiaľ ide o krúžok anglického jazyka CLIL metódou za polročný poplatok 400 eur (67 eur mesačne), jedná sa o prípravu dieťaťa na budúce povolanie, využitie tejto metódy zaviedol riaditeľ škola, a pokiaľ by krúžok maloletá nenavštevovala, bola by vyčlenená z kolektívu, pretože by ho musela zmeniť a následne by sa musela adaptovať na kolektív nový, čo nie je v jej záujme. Od januára 2025 matka navyše poberá nižší daňový bonus, čím sa znížil jej príjem. Otec výdavky dieťaťa pozná a v minulosti uviedol, že pri realizovaní styku každý druhý víkend ho maloletá mesačne „stojí“ 400 eur. K odkazu na potencionalitu jej príjmu matka uviedla, že v minulosti sa roky starala o ťažko choré dieťa na prístrojoch, následkom čoho nebola prakticky činná vo svojom odbore, nemohla získať prax a ani nemala možnosť kariérne rásť. Aktuálne je ako samoživiteľka limitovaná starostlivosťou o maloleté dieťa, svoju prácu musí prispôsobiť režimu dieťaťa.

6. Otec v emailovom podaní zo dňa 03.04.2025 uviedol, že podáva odvolanie voči rozsudku, nakoľko 200 eur nie je 20% z výšky zárobku podľa ministerstva spravodlivosti zo sumy 700 eur, ale 140 eur.

Maloletú 11 mesiacov vďaka matke nevidel a sú zamedzované všetky jeho práva . Podľa názoru otca by nemal platiť ani sumu 140 eur , nakoľko dieťa vôbec nevidí. Vo vzťahu k dieťaťu nerozhodoval o materskej a o základnej škole, a ani o zdravotnej poisťovni. Konanie matky, ktorá trpí paranoidnou poruchou osobnosti a nerešpektuje súdne rozhodnutia , je dôvodom na zmenu zverenia dieťaťa. Otec v podaní uviedol, že opakovane apeluje na zníženie výživného na sumu 100 eur mesačne .

7. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. Matka v písomnom vyjadrení sa zo dňa 19.05.2025 uviedla, že zánik vyživovacej povinnosti otca k synovi C. C. je výraznou zmenou pomerov, na ktorú by mal súd prihliadať. Výrazná zmena pomerov na strane maloletej je zavedenie výuky anglického jazyka metódou CLIL na ZŠ N. samotným riaditeľom školy, pričom od budúceho školského roka bude základná škola s touto metódou fungovať už bez možnosti výberu rodičov . Ak by otec nebol súhlasil s touto metódou, trieda A. by nemohla v programe fungovať, pretože sa vyžadoval jednohlasný súhlas všetkých rodičov. Otec sa nesúhlasne nevyjadril, mal možnosť zúčastniť sa triedneho aktívu, zúčastniť sa hlasovania, napísať riaditeľovi školy . Od budúceho školského roka sa na základnej škole bude táto metóda vyučovať a bude stáť 830 eur ročne (z pôvodných 800 eur ročne) .

9. Podľa § 125 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu? ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní , na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

10. Otec v emailovom podaní zo dňa 03.04.2025, doručeného k sp.zn. 9P/137/2024 uviedol, že podáva odvolanie voči rozsudku. Keďže označené emailové podanie otec v lehote 10 dní dodatočne nedoručil súdu v listinnej podobe, a ani v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu, súd prvej inštancie a ani odvolací súd na toto emailové podanie otca zo dňa 03.04.2025 neprihliadal a ani nevyzýval na jeho dodatočné doručenie (§ 125 ods.2 C.s.p.).

11. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 C.m.p. , bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p. a po preskúmaní odvolania matky proti samostatnému výroku II., ktorým súd prvej inštancie zamietol jej návrh na zvýšenie výživného , dospel k nasledujúcim záverom.

12. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 2 ods.2 C.m.p. na účely tohto zákona sa pojmy žalobca , strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona , ak z povahy veci nevyplýva inak.

14. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

15. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že o výživnom na maloleté dieťa bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787 (ktorý v časti úpravy výživného nadobudol právoplatnosť dňa 24.05.2024) tak, že otcovi bola počnúc dňom 09.09.2022 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 200 eur mesačne, vždy do 15-eho dňa mesiaca k rukám matky a povinnosť zaplatiť zročné výživné za obdobie od 09.09.2022 do 30.11.2023 v sume 1 470 eur mesačnými splátkami vo výške 60 eur, spolu s bežným výživným , od 01.12.2023, pod následkom straty výhody splátok. Aj keď z obsahu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že o v konaní posudzovaných návrhoch otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného súd prvej inštancie rozhodol po vykonanom dokazovaní, ktorého súčasťou bolo aj „oboznámenie sa s obsahom rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787 “, je odvolací súd nútený konštatovať zásadnú vadu v procesnom

postupe súdu prvej inštancie, ktorý si tieto rozsudky (a ani kompletný spis Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 11P/176/2022) nepripojil k spisu . Pokiaľ z obsahu zápisnice z pojednávania nariadeného na deň 28.01.2025 vyplýva, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie prečítaním zásadného obsahu týchto dvoch listín, ktoré ani nie sú súčasťou spisového materiálu, resp. oboznámením s ich obsahom , je nutné vychádzať z premisy, že skutkové závery, ku ktorým dospel, nie sú podopreté riadne vykonaným dokazovaním (§ 204 C.s.p.).

16. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu otca zo dňa 24.09.2024 na zníženie výživného na maloleté dieťa na sumu 100 eur mesačne , vylúčeného uznesením Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.10.2004, č.k. 11P/176/2022-923 na samostatné konanie, odôvodneného znížením príjmu otca a navýšením splátky hypotekárneho úveru a o návrhu matky predneseného v priebehu pojednávania dňa 28.01.2025 , ktorým sa domáhala zvýšiť výživné na maloletú A. zo sumy 200 eur mesačne na sumu 280 eur mesačne, dôvodiac odbudnutím vyživovacej povinnosti otca k plnoletému synovi C. C. , zvýšením výdavkov maloletej spojených so školou (štúdium cudzieho jazyka programom CLIL s nákladom 400 eur polročne) a od 01.01.2025 znížením poberaného daňového bonusu na maloletú zo sumy 140 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne. Vo vzťahu k príjmovým pomeroch otca , matka s odkazom na inzerát uverejnený aktuálnym zamestnávateľom otca na pozíciu čašník , poukazovala na schopnosť otca dosahovať príjem minimálne 1 400 eur mesačne. Predmetom odvolacieho prieskumu je po odvolaní matky samostatný výrok II., ktorým súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

17. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

20. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy , ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu ? rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie .

22. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

23. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

24. Podľa § 121 C.m.p. rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

25. Vlastnosťou meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu čo znamená, že ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 C.s.p.). Z ust. § 121 C.m.p. vyplýva, že rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného.

Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby, dožadujúcej sa návrhom zvýšenia (resp. aj zníženia) výživného. Za zmenu pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane dieťaťa, alebo rodičov, na ktorých je odkázané výživou. Pri rozhodovaní o zmene výživného preto musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny v pomeroch účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy, pričom nemôže opomenúť ani existenciu ust. § 62 ods.2 Zákona o rodine, zakotvujúcu právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov či v negatívnom alebo pozitívnom zmysle, ako i všeobecné hľadisko upravené v § 75 ods.1 Zákona o rodine a porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania (III. ÚS 319/2015). Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia. Tejto povinnosti sa nemôže súd zbaviť ani v prípade, ak súdne rozhodnutie, naposledy upravujúce výživné na maloleté dieťa neobsahuje dostatočné odôvodnenie v ňom upravenej vyživovacej povinnosti povinného rodiča, v ktorom prípade je súd síce viazaný výrokom rozhodnutia, avšak je povinný si riadne ustáliť skutkový stav, vzťahujúci sa k pomerom rodičov a maloletého dieťaťa, existujúceho v čase vydania ostatného rozhodnutia súdu.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že súčasťou práva na určitú kvalitu súdneho konania, je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov konania (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, s odkazom na ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p.. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Civilný sporový poriadok (s odkazom na ustanovenie § 2 ods. 1 C.m.p.) kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou podstatnou námietkou, resp. tvrdením účastníka konania nezaoberal. Ak tak súd nepostupuje, porušuje právo účastníka konania na spravodlivý proces garantovaný čl.36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. V prejednávanej veci dospel odvolací súd k záveru, že vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúceho sa k preskúmanému výroku II. napadnutého odvolaním matky, ktorým zamietol jej návrh na zvýšenie výživného, nie je možné v smere posudzovania a vyhodnocovania skutočností právne a skutkovo podstatných pre rozhodnutie podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine, odvolacie námietky matky vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia a v ňom prijatých skutkových záverov a ich právneho posúdenia vyhodnotiť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie v ňom síce v bodoch 6, 28, 29, 30, 31 podrobne konštatuje skutkové zistenia, ktoré majú vyplývať z v spise sa nenachádzajúceho rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 platiaceho v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787, týkajúce sa pomerov maloletého dieťaťa a oboch rodičov v čase ostatnej úpravy výživného, na strane druhej sa však pri hodnotení existencie podstatnej zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa a oboch rodičov uspokojuje iba s neúplnými skutkovými zisteniami, ktoré však majú pre rozhodnutie o zmene výšky výživného zásadný a podstatný význam.

28. Súdu prvej inštancie zdôrazňuje, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (vrátane konania o zmenu výživného) je konaním vo veci starostlivosti súdu o maloletých, v ktorom je súd podľa § 35 C.m.p. povinný zistiť skutočný stav veci (t.j. v ktorom aj bez procesnej aktivity účastníkov konania musí vykonať dokazovanie potrebné k čo najbližšiemu

priblíženiu sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov). V danej veci bol preto súd prvej inštancie pred rozhodnutím o návrhu matky na zvýšenie výživného za obdobie od 28.01.2025 povinný aj bez návrhu vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci a svoje dokazovanie aj bez procesnej aktivity účastníkov konania zamerať na dôsledné preskúmanie zákonných predpokladov, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o zmenu výšky výživného. Súd prvej inštancie síce v ods.28 – 31 konštatoval skutočnosti týkajúce sa osobných, majetkových a finančných pomerov rodičov a nákladov na maloleté dieťa v čase ostatnej úpravy súdu (je možné sa len domnievať, že tieto vychádzajú z odôvodnenia nepripojeného rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 platiaceho v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787), avšak jeho skutkové zistenia vo vzťahu k aktuálnym pomerom rodičov a maloletého dieťaťa vychádzali v čase rozhodovania výlučne z listinných dokladov doložených oboma rodičmi na výzvu súdu a vyplývajúcej z prednesov oboch rodičov na pojednávaní dňa 28.01.2025. Dôsledkom postupu súdu prvej inštancie je potom stav, kedy pri zisteniach o neexistencii podstatnej zmeny v majetkových pomeroch oboch rodičov (ktorí neuvádzali nadobudnutie nehnuteľnosti, resp. hnuťelných vecí vyššej hodnoty) súd prvej inštancie nevykonal k aktuálnym príjmovým pomerom oboch rodičov a ich nákladov ani základné dokazovanie vyžiadanim si úplných mzdových listov rodičov za rozhodné obdobie, resp. listín potrebných pre skúmanie nákladov rodičov. Pokiaľ svoje rozhodnutie oprel o skutkové zistenia o výške mzdy dosahovanej rodičmi, vyplývajúce len z rodičmi doložených výpisov z účtov (na ktoré je im mzda poukazovaná), jeho postup nie je čo do zistenia skutočného stavu veci udržateľný.

29. Súdu prvej inštancie je treba v súvislosti s aktuálnymi príjmovými pomermi rodičov a ich schopnosťami a možnosťami dať do pozornosti, že na strane otca u aktuálneho zamestnávateľa síce zrejme došlo k zníženiu jeho príjmu v porovnaní s jeho reálnym príjmom dosahovaným v čase ostatnej úpravy súdu, táto skutočnosť však sama osebe neindikuje stav podstatnej zmeny pomerov na strane otca. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča totiž nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti dané jeho fyzickým a zdravotným stavom, vzdelaním (kvalifikáciou) a pracovnými skúsenosťami. V prípade povinného otca vo vzťahu ku ktorému z obsahu spisu vyplýva, že v minulosti mal v pracovnom pomere pracovať v O. D. J. M. P. K. P. v pozícii agenta, neskôr v spoločnosti I. J. K. K. na pozícii stáleho dohľadu s príjmom cca 1 200 eur mesačne netto, od roku 2006 trpiaceho ochorením diabetes (podľa obsahu spisu nemajúceho vplyv na mieru jeho pracovnej schopnosti), je potom zväžiť nutnosť použitia princípu potenciality príjmu a pri určení jeho výšky preskúmať a zohľadňovať práve tieto vyššie uvedené skutočnosti (jeho vzdelanie, odbornosť, predchádzajúce pracovné skúsenosti, výšku príjmu dosahovaného v minulosti, zdravotný stav). Dodáva, že súd prvej inštancie je povinný, si pre objektívne ustálenie príjmových pomerov otca vzťahujúcich sa na rozhodné obdobie, zadovážiť mzdový list otca a nemôže vychádzať iba z otcom doložených výpisov z jeho účtu. Pokiaľ ide o osobné pomery otca je súd prvej inštancie povinný zistiť presne kedy a akým spôsobom zanikla vyživovacia povinnosť otca k staršiemu plnoletému synovi a túto skutočnosť vo vzťahu k hmotnoprávnym predpokladom pre zmenu výšky výživného upravených v § 78 ods.1 Zákona o rodine korektne a zrozumiteľne skutkovo a právne posúdiť a vysvetliť.

30. Spôsobom uvedeným v predchádzajúcom odseku odôvodnenia je súd prvej inštancie povinný postupovať aj vo vzťahu k osobným a príjmovým pomermi matky a jej nákladom, na strane ktorej je po vykonanom dokazovaní možné ustáliť len výšku príjmu, ktorý jej spoločnosť D., kde pracuje na skrátenej pracovný úväzok v pozícii dokladačky tovaru, poukázala na účet za obdobie od júla 2024 do januára 2025. Z obsahu preskúmaného spisového materiálu a ani odôvodnenia rozhodnutia nie je zjavné, či sa súd prvej inštancie vôbec zaoberal a posudzoval skutočnosť, či výška príjmu matky dosahovaného v skrátenej pracovnom úväzku zodpovedá možnostiam a schopnostiam matky, daných jej fyzickým a zdravotným stavom, vzdelaním (matka má ukončené vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa- prírodovedeckú fakultu, absolvovala kurz opatrovania) a pracovnými skúsenosťami (až v priebehu odvolacieho konania matka poukázala na výrazné obmedzenie v pracovnej oblasti, ktoré má byť dôsledkom dlhoročného opatrovania ťažko chorého dieťaťa). Pri absencii mzdových listov matky považuje odvolací súd za nepodložené aj skutkové zistenie súdu prvej inštancie o zvýšení príjmu matky cca o sumu 100 eur netto mesačne, keďže sama matka pred súdom uviedla, že v poukazovanej mzde jej zamestnávateľ vypláca aj položku stravného, t.j. finančného príspevku na stravovanie, ktorý je účelovo určený na zabezpečenie stravovania zamestnanca v pracovnom pomere. Pri absencii doloženého mzdového listu matky nebolo možné sa korektne vysporiadať ani s otázkou

matke vyplácaného daňového bonusu na maloleté dieťa, ktorého znížením o sumu 40 eur mesačne od 01.01.2025 matka (o.i.) odôvodňovala návrh na zvýšenie výživného a ktorou argumentáciou sa súd prvej inštancie opomenul zaoberať.

31. Pokiaľ ide o náklady maloletého dieťaťa je treba uviesť, že aj keď od ostatného rozhodnutia o výživnom do podania návrhu matky na zvýšenie výživného uplynulo krátke časové obdobie (9 mesiacov) neznamená to, že pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného môže súd plne rezignovať (tak ako to nepochopiteľne a nesprávne urobil v danej veci) na dôsledné ustálenie aktuálneho rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, ktoré majú predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby odôvodnené potreby dieťaťa boli jednoznačne určiteľné, tieto musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, tiež aj so zohľadnením nákladov na voľnočasové aktivity. V posudzovanej veci je preto nedostatočné, ak súd prvej inštancie vo vzťahu k pomerom maloletého dieťaťa čo do druhu a výšky ustánil len rozsah odôvodnených nákladov dieťaťa v čase posledného rozhodnutia súdu (vychádzajúce zrejme z odôvodnenia rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 09.11.2023, č.k. 11P/176/2022-608 platiaceho v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoP/34/2024-787), avšak tieto dostatočne neposudzoval a neporovnával s aktuálnymi (čo do druhu a výšky určenými) nákladmi dieťaťa. Pokiaľ vo vzťahu k aktuálnym nákladom dieťaťa v rozhodnutí bez ďalšieho konštatoval, že náklady maloletého dieťaťa sú porovnateľné ako v čase poslednej úpravy (390 eur mesačne), jeho skutkové zistenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vo vzťahu k nákladu maloletého dieťaťa na jazykový kurz angličtiny metódou CLIL v sume 400 eur polročne, nie je z odôvodnenia rozhodnutia zrejmé, aké dôvody viedli súd prvej inštancie k úvahe, že tento náklad dieťaťa nie je nákladom oprávneným.

32. K argumentácii účastníkov o percentuálnom podiele výživného z príjmu povinného rodiča a jeho matematického prepočtu s ohľadom na počet vyživovacích povinností, im dáva odvolací súd do pozornosti, že závery súdov pri posudzovaní určenia konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti (resp. jeho zmeny) sú výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností danej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu tohto rozhodnutia. V takýchto prípadoch nie je žiaduce, aby rozhodovacia prax priznala prioritný význam niektorej z okolností, resp. niektorému z kritérií, posudzovaných pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti (jej zmene) aby sa nezamedzilo žiadanému výsledku konaní o výživnom voči maloletým (najlepší záujem dieťaťa). Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít ohľadom spôsobu určenia rozsahu vyživovacej povinnosti nemôže ani reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Určenie konkrétnej výšky výživného, resp. jej zmeny, je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci (vychádzajúce z odôvodnených potrieb maloletých detí, zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov a životnej úrovne oboch rodičov, prípadne z existencie podstatnej zmeny pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine) vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa (viď napr. právne závery uznesenia NS SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4 CdoR/11/2023, uznesenia NS SR zo dňa 25.07.2018, sp.zn. 4 Cdo/196/2017).

33. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uzatvára, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného, opierajúce sa o ust. § 62 ods.2,4,5, § 65 ods.1, § 75 ods.1,2, § 78 ods.1 Zákona o rodine je nedostatočné, je vydané na základe neúplného zistenia skutočného stavu veci, nezohľadňuje a plne opomína pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného podstatné zákonné skutočnosti a nedáva korektné a zrozumiteľné odpovede pre skutkové a právne posúdenie skutočností podstatných pre rozhodovanie podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine, čoho následkom je úvaha o nedostatočnom objasnení skutkového a právneho základu rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

34. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a v závislom výroku III. o trovách konania podľa §

389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Úlohou prvoinštančného súdu bude pri ďalšom prejednaní návrhu matky na zvýšenie výživného posúdiť a ustáliť otázky naznačené odvolacím súdom v predchádzajúcej časti rozhodnutia, po doplnení dokazovania potrebného na zistenie skutočného stavu veci (§ 35 C.m.p.) a jeho vyhodnotení opätovne o návrhu matky na zvýšenie výživného rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.zn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného, riadne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov konania týkajúce sa zákonných podmienok posudzovaných vo vzťahu k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca, t.j. existencie podstatnej zmeny pomerov pri porovnaní s pomermi existujúcimi v čase posledného rozhodnutia súdu, majetkových a finančných pomerov na strane oboch rodičov a aj ustáleného rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a ich výšky pri zohľadnení ich prípadných ďalších podstatných zmien, v rozhodnutí uvedie, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich právne a skutkovo vyhodnotil a dôvod prípadného nevykonania účastníkmi navrhnutého dokazovania. Zdôrazňuje mu, že z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej tak, aby v nich neabsentovala žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť.

35.V novom rozhodnutí o zostávajúcom predmete konania súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 2 ods.1 C.m.p., § 396 ods.3 C.s.p.).

36. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods.2 C.s.p.).

37.Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).